

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 19/07

6 Μαρτίου 2007

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-292/04

Wienand Meilicke κ.λπ. κατά Finanzamt Bonn–Innenstadt

**ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΝΑ ΧΟΡΗΓΕΙ ΠΙΣΤΩΣΗ ΦΟΡΟΥ ΜΟΝΟ
ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΙΑΝΕΜΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΥΤΟ**

Αφού η πτυχή αυτή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων διευκρινίστηκε προγενέστερα με την απόφαση Verkooyjen, της οποίας τα διαχρονικά αποτελέσματα δεν περιορίστηκαν, το Δικαστήριο δεν περιορίζει τα διαχρονικά αποτελέσματα της παρούσας απόφασής του

Το ιστορικό της διαφοράς της κύριας δίκης ανάγεται στη δεκαετία του 1990. Σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία που ίσχυε τότε, οι υποκείμενοι, κατά κύριο λόγο, σε φόρο εισοδήματος στη Γερμανία δικαιούνταν πίστωση φόρου για τα μερίσματα που εισέπρατταν από γερμανικές εταιρίες, όχι όμως και για τα μερίσματα που προέρχονταν από εταιρίες εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, οι κάτοχοι μετοχών των εταιριών αυτών δεν επωφελούνταν του μηχανισμού αυτού που επιτρέπει στους φορολογουμένους να εκπέσουν από τον οφειλόμενο στη γερμανική φορολογική αρχή φόρο εισοδήματος τα 3/7 των μερισμάτων που τους διανεμήθηκαν.

Κατά τα έτη 1995 έως 1997, ο H. Meilicke, γερμανός υπήκοος που κατοικούσε στη Γερμανία, εισέπραξε μερίσματα, από μετοχές ολλανδικών και δανικών εταιριών που κατείχε. Το 2000, οι κληρονόμοι του H. Meilicke, ο οποίος εν τω μεταξύ απεβίωσε, ζήτησαν ανεπιτυχώς από το Finanzamt Bonn-Innenstadt το προνόμιο της πίστωσης φόρου επί των προαναφερθέντων μερισμάτων. Έτσι, οι κληρονόμοι του H. Meilicke προσέφυγαν στο Finanzgericht Köln, το οποίο με αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης ζήτησε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί εάν οι κοινοτικές διατάξεις στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων επιτρέπουν φορολογικό σύστημα παρόμοιο με το γερμανικό.

Μη δικαιολογημένος περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων

Το Δικαστήριο, με την παρούσα απόφαση, κρίνει ότι η γερμανική φορολογική ρύθμιση περιορίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρεται στη νομολογία του με την οποία διευκρίνισε τα επιτασσόμενα από την ελεύθερη κυκλοφορία των

κεφαλαίων στον τομέα των διανεμόμενων μερισμάτων σε πρόσωπα που κατοικούν σε κράτος μέλος από εταιρίες που δεν έχουν την έδρα τους σε αυτό το κράτος μέλος¹.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η πίστωση φόρου που προβλέπεται από τη γερμανική νομοθεσία, όπως και η πίστωση φόρου που οδήγησε στην υπόθεση *Manninen*, στοχεύει στην αποφυγή της διπλής φορολόγησης των κερδών των εταιριών που διανέμονται υπό τη μορφή μερισμάτων.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τέτοια ρύθμιση, περιορίζοντας την πίστωση φόρου στα μερίσματα που διανέμονται από εταιρίες εγκατεστημένες στη Γερμανία, αδικεί τους φορολογούμενους, κατά κύριο λόγο, στη Γερμανία οι οποίοι εισπράττουν μερίσματα εταιριών εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη. Τα πρόσωπα αυτά δεν δικαιούνται τον συμψηφισμό του φόρου τους με τον φόρο που οφείλεται από τις εταιρίες στο κράτος εγκατάστασής τους.

Εξάλλου, η ρύθμιση αποτελεί, εις βάρος των εν λόγω εταιριών, τροχοπέδη για τη συγκέντρωση κεφαλαίων στη Γερμανία.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο απορρίπτει τα επιχειρήματα σύμφωνα με τα οποία η υπό κρίση ρύθμιση θα δικαιολογούνταν από την ανάγκη διαφύλαξης της συνοχής του εθνικού φορολογικού συστήματος. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, χωρίς να πλήττεται η συνοχή του συστήματος αυτού, θα αρκούσε η χορήγηση σε φορολογούμενο που κατέχει μετοχές εταιρίας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος πίστωσης φόρου που θα υπολογιζόταν σε συνάρτηση με τον φόρο που η εν λόγω εταιρία οφείλει σε αυτό το κράτος μέλος. Παρόμοια λύση θα αποτελούσε μέτρο λιγότερο περιοριστικό για την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων.

Το Δικαστήριο δεν περιορίζει τα διαχρονικά αποτελέσματα της απόφασής του

Η Γερμανική Κυβέρνηση, με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε στο Δικαστήριο, επικαλέστηκε τη δυνατότητα του Δικαστηρίου να περιορίσει τα διαχρονικά αποτελέσματα της απόφασής του. Αφενός, η Γερμανική Κυβέρνηση επιστά την προσοχή του Δικαστηρίου στις βαριές οικονομικές συνέπειες που θα είχε η διαπίστωση ότι η επίδικη ρύθμιση αντιβαίνει στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων. Αφετέρου, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι, πριν την έκδοση της απόφασης *Verkooijen* το 2000, θα ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι η ρύθμιση αυτή είναι σύμφωνη προς το κοινοτικό δίκαιο.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι δεν μπορεί να περιορίσει τα διαχρονικά αποτελέσματα της ερμηνείας κανόνα του κοινοτικού δικαίου παρά μόνον κατ' εξαίρεση και με την ίδια την απόφαση με την οποία αποφάνθηκε επί της αιτηθείσας ερμηνείας.

Σύμφωνα με το Δικαστήριο, ο όρος ότι χρειάζεται ένα μοναδικό χρονικό σημείο καθορισμού των διαχρονικών αποτελεσμάτων της αιτηθείσας ερμηνείας εγγυάται την ίση μεταχείριση των κρατών μελών και των λοιπών διαδίκων απέναντι στο κοινοτικό δίκαιο.

Συναφώς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τα επιτασσόμενα από τη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων στον τομέα των μερισμάτων που διανέμονται σε πρόσωπα που κατοικούν σε κράτος μέλος από εταιρίες που εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος έχουν ήδη διευκρινισθεί με την απόφαση *Verkooijen* και ότι τα διαχρονικά αποτελέσματα της απόφασης αυτής δεν περιορίστηκαν.

---

¹ Το Δικαστήριο, με την απόφαση της 6ης Ιουνίου 2000, *Verkooijen*, C-35/98, Συλλογή 2000, σ. I-4071, έκρινε ότι το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει νομοθετική διάταξη κράτους μέλους που εξαρτά τη χορήγηση απαλλαγής από το φόρο εισοδήματος στον οποίο υπάγονται τα μερίσματα που διανέμονται σε μετόχους φυσικά πρόσωπα από την προϋπόθεση τα εν λόγω μερίσματα να καταβάλλονται από εταιρίες που έχουν την έδρα τους στο εν λόγω κράτος μέλος.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι δεν πρέπει να περιοριστούν τα διαχρονικά αποτελέσματα της παρούσας απόφασης.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: DE EL EN ES IT NL PT CS HU PL SK SL BG RO

*Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-292/04>*

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*